

ÉPÜLNI AZ AJÁNDÉKOK ÁLTAL

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Krisztus Szeretete Egyház Budapest, 2018. október 21.

Az elmúlt alkalommal a Szellem ajándékai közül a nyelveken szólásról és annak áldásairól volt szó. Az Úrtól ezt a vezetést vettem, hogy mennünk kell tovább a szellemi ajándékok vonalán, és hiszem, hogy nem tévesztettem el.

Ma délelőtt beszélgettünk Fábián Attilával, és ő mondott pontosan egy olyan mondatot, amit én tegnap írtam föl, úgyhogy megerősítést kaptam abban, hogy jó úton vagyok, és hiszem azt, hogy épülésünkre lesz a mai üzenet.

Amiről ma szólni fogok: Épülni az ajándékok által. A gyülekezetbe járás hasznáról és hasznosságáról szeretnék szólni, hogy egyáltalán miért rendelte Isten a gyülekezetet? Miért kell gyülekezetbe járnunk? Egy kicsit szeretnék szólni a szolgálati ajándékokról is, a hívők aspektusából. Nem egy pásztor üzenet lesz, bár pásztoroknak szóló része is lesz, de leginkább mindenkinek szóló üzenet. Hiszen a Bibliát, az Igét Isten nem a pásztoroknak, nem az apostoloknak, nem a tanítóknak, vagy az őt szolgálat valamelyikének adta, hanem az Ige mindannyiunké. Az a mi szellemi táplálékunk, és a mi szellemi kenyerünk. Ahogy Jézus mondta, nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden Igével, ami az Isten szájából származik, és az Isten szájából való. Köszönjük Istennek az Ő Igéjét.

A mai napon is nagyon sokan vannak, nagyon sok drága keresztény van, akik valamilyen oknál fogva kikerültek a gyülekezetükből, és a Krisztus Jézusban való hitüket nem a Krisztus Testével való közösségben, élik meg, hanem egyedül, magányos farkasként. Azt mondják, hogy én akkor is jó keresztény lehetek, ha nem járok gyülekezetbe. Nincs ezzel semmi probléma, Isten szeret téged, ha gyülekezetben vagy, ha nem vagy gyülekezetben. De én szeretném az Ige alapján ma fölvezetni nektek, és megmutatni Isten Igéjéből, hogy igenis fontos szerepe van annak, hogy a Krisztus Jézusban való hitünket egy közösségben, egy gyülekezetben éljük meg. Mert Isten nem véletlenül adta a gyülekezetet. A múlt alkalommal már beszéltünk arról, hogy Isten nem ad ok nélkül ajándékokat – nem adta ok nélkül a nyelveken szólás ajándékát sem. Isten ezt céllal tette, megvan a célja azzal, amikor nekünk ajándékokat ad. Tudjuk, hogy ezek az ajándékok – itt egy ismétlés a múlt hétről, meg lehet hallgatni videón – nem eldobható ajándékok. Nem olyan ajándékok, amit csak egyszer használunk. Isten céllal adja ezeket, és meg fogjuk vizsgálni, hogy miért van ezekre szükségünk, és miért van arra szükségünk, hogy közösségbe járjunk, hogy közösségben épüljünk, és közösségben növekedjünk. Istennek ezzel is megvan a célja.

A gyülekezet nem egy földi találmány, nem emberi találmány, hanem Isten rendelte el. Ha Isten elrendelte a gyülekezetet, akkor azt valószínűleg azzal az okkal tette, hogy mi járjunk a gyülekezetbe. Jézus azt mondja, hogy a gyülekezet a Krisztus Teste, ez nem titok egyikünk számára sem, és azért van, hogy Isten akaratát véghezvigye itt a földön. Mi vagyunk a Krisztus Teste. Jézus a Fej, és mi vagyunk a Test. Isten a Testen keresztül cselekszik. Mi vagyunk Jézusnak a keze, lába, a szája. Tehát mi képviseljük Őt. Azok, akik Krisztus Jézusban vannak, a Gyülekezet, vagy az Eklézsia, ami annyit jelent, hogy kihívtak. Kivítettünk a világba, szentté tettünk, ami azt jelenti, hogy elkülönítettünk a világtól, és kivett Isten bennünket a világból, és belehelyezett bennünket az Ő Testébe. A Gyülekezet az Krisztus Teste.

1Korinthus 12,27.

27. Ti pedig Krisztus Teste vagytok, és tagjai rész szerint.

Rész szerint. Krisztus Testének tagjai vagyunk, rész szerint. A Kolosse levelet is szeretném felolvasni, mert minden állításunkat jobb, ha Isten Igéjével támasztjuk alá, mert nem az én elképzelésemet szeretném itt prédikálni, hanem Isten Igéjét. Ez a nagyon fontos.

Kolosse 2,9–10.

9. Mert Őbenne lakozik az Istenségnek egész teljessége testileg.

10. És ti Őbenne vagytok beteljesedve, aki feje minden fejedelemségnek és hatalomságnak;

Őbenne lakozik az Istenségnek teljessége testileg. A János evangéliumban, Jézus főpapi imájában olvastuk, hogy azt akarom, hogy egyek legyetek, ahogy mi egyek vagyunk.

János 17,21.

21. Hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te énbennem, Atyám, és én tebenned, hogy ők is egyek legyenek mibennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.

Tehát ez egy közösség. A gyülekezet egy közösség. A kereszténység is egy közösség, egy élő kapcsolat az Atyával. Nem egy vallás, nem egy kultúra, hanem egy élő kapcsolat Istennel. A gyülekezet pedig egy közösség, amikor élő kapcsolatban vagyunk egymással. A gyülekezet egyik célja, hogy a gyülekezet tagjai felnőtte váljanak, és megtalálják a Krisztusban lévő elhívásukat. Nagyon fontos dolog, hogy nem ok nélkül vagy itt, hanem céllal vagy itt, Isten céllal hozott ide, bár lehet, hogy most éppen azért jöttél, hogy hallottad, hogy esetleg itt meg lehet gyógyulni, vagy imádkozunk a gyógyulásokért. Amikor az ember először találkozik a szolgálattal, akkor lehet, hogy valamilyen szükség hozta ide. Ezzel az égvilágon semmi probléma nincsen, hiszen Jézushoz is nagyon sokan azért mentek, mert a szükségük vitték oda őket. Ha a szükség nem lett volna, vagy a betegség nem lett volna, akkor lehet, hogy soha nem találkoznak Jézussal. Ez nem baj, ha az elején így van. Szokták mondani, esetleg úgy tekintik néha az emberek a gyülekezetet, amikor bejönnek, mint a rendelő intézetet. Beszaladunk, ott megkapjuk a megfelelő ellátást, és akkor elmegyünk. Nagyon sokan így kezdik. Főleg a szellemi ajándékokkal bíró gyülekezetek, ahol imádkoznak a betegek gyógyulásáért, szabadulásáért, ahol Isten jeleket, csodákat tesz, ott nyilván az emberek jönnek a szükségük miatt. Ez nem probléma, mert valójában kint a világban is mit keresnek az emberek? Megmondom neked, megoldást. Megoldást keresnek olyan problémákra, olyan élethelyzetekre, amire nem tudják a megoldást, és bejönnek az emberek. A gyülekezet részéről pedig támogatást kell, hogy kapjanak arra, hogy minél előbb elfoglalják a helyüket, és beépüljenek a Gyülekezeti Testbe. Istennek az a célja, hogy a Gyülekezeti Testbe beépüljenek a hívők, és a hitüket egy csapatban, egy közösségben éljék meg. A Szent Szellem nélkül viszont semmit nem tudunk elvégezni, mert mindent Isten Szellemé végez. A gyülekezet testiségéről, illetve szellemiségéről is lesz szó, de előbb nézzük meg az Efézusi levélben a 2,21–22 igeverseket.

Efézus 2,21–22.

21. Akiben az egész épület szép renddel összeillesztve, növekedik szent templommá az Úrban;

22. Akiben ti is együtt épültök Isten hajlékává a Szellem által.

Még egyszer mondom: Isten Szellemé nélkül nem tudunk növekedni, Isten Szellemé nélkül nem tudunk épülni. Itt egy kicsit elidőztem a szavakon. Nagyon jó, hogy ma már van lehetőség arra, hogy meg lehet keresni a görög szavakat. Le lehet fordítani, az értelmező szótárban meg lehet ezeket nézni. Nagyon érdekes, mert jobb megértést kapunk. Mélyebb megértést kapunk. A renddel összeillesztve, itt szerepel a görögben a *synarmologeomai* szó, amely azt jelenti, hogy akiben az egész épület szépen harmonizálva, szorosan összekapcsolva, összeillesztve, egybefogva egy épület részeit, egy testnek a tagjait. Ez a szónak a jelentése.

Isten azt akarja, hogy harmonikusan, egységben éljük meg a hitünket, és egységben mozduljunk, szorosan összekapcsolva, szorosan összeillesztve, mint egy test. Mint egy épület. Az sem jól néz ki, ha külön van a téglá, meg a mennyezet. Az nem teljesen jól néz ki. Tehát amikor egy épület nincs egyben. Szép rendben összeillesztve, így tudunk növekedni az Úrban. Ez a módja annak, hogy a kapcsok és a kötelek által tudjunk mozdulni az Úrban. Ezért van a gonosz a gyülekezet ellen, ezért tesz botránykövet, mert pontosan tudja, hogy a keresztény élet nem arról szól, hogy magányos farkasként valahol egyedül éljük a kapcsolatunkat Istennel. Isten jobban szeret ettől.

Most ha valaki a neten néz bennünket, vagy bárhol, ne érezze magát kárhozható, ha nem jár gyülekezetbe. Nem kárhozható akarok senkit, hanem szeretném, ha megértést kapnánk, hogy mennyire fontos nekünk személy szerint az, hogy közösségben legyünk. Mert ezt Isten így rendelte el. Mert így tudunk épülni, így tudunk fejlődni. Mit jelent, hogy épülni? Erről már a múltkor volt szó, *oikodomeo*. Amikor felépül egy épület, amikor éppé, egészsé lesz. Ebben benne van minden. Benne van a teljes ellátás, benne van a gyógyulás, benne van az épülésünk, benne van az, hogy megértést, kijelentést kapunk Isten Igéjéből, és benne van az is, hogy meggyógyulunk, megszabadulunk a nehézségeinkből, és áldásokat veszünk Istentől. Isten az ajándékokat elhelyezte a gyülekezetbe. Neked, mint személynek is vannak ajándéka-id, és nagyon sok ajándékok van, majd erről is lesz szó. De amikor összejövünk, akkor ezek az ajándékok összeadódnak. Ahogy az Ige mondja, egy megfutamít egyet, kettő megfutamít tízezret. Mert együtt erősebbek vagyunk, ezt régen még hadvezérek is bemutatták vesszővel, vagy fadarabbal. Egy darabot el tudsz így törni, de fogjál össze tíz fadarabot, próbáld meg azt eltörni. Ezt pontosan tudja az ellenség. Az ellenség egyik neve a diabolosz, szétdobáló, szét-szaggató. Minden, ami egyben van, minden, ami egység, szét akarja szaggatni.

A legkisebb egység, a legkisebb közösség talán a házasság. Nem véletlen, hogy a gonosz támadja a kapcsolatokat. Pontosán tudja, ha együtt vagyunk, ha egységben vagyunk, akkor erősebbek vagyunk. Dicsőség legyen az Úrnak!

Nézzük, mi az egyház további célja? Nem az, hogy a bűnösöket kirugdossa a gyülekezetből. Hanem az, hogy segítsen nekik helyreállni, hogy megértsék, hogy a bűn tönkreteszi őket, hogy meggyógyuljanak egyrészt a bűnös életmódjukból, másrészt a betegségükből. A 103. zsoltárt mindannyian ismerjük.

Zsoltárok 103,1–4.

- 1. Áldjad én lelkem az Urat, és egész bensőm az Ő szent nevét.**
- 2. Áldjad én lelkem az Urat, és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről.**
- 3. Aki megbocsátja minden bűnöd, meggyógyítja minden betegségedet.**
- 4. Aki megváltja életedet a pusztulástól; kegyelemmel és irgalmassággal koronáz meg téged.**

Ezért van a gyülekezet. Nagyon sok helyen van az, és emiatt nagyon sokan maradtak kívül a gyülekezetből, nem titok, mert nem a kegyelem Evangéliumát prédikálták ott, nem Jézus neve emeltetett föl, nem Jézus neve volt az első helyen, hanem valamilyen rend, valamilyen szabályzat, valamilyen törvénykezés.

Nagyon sok ember úgy gondolta, hogy olyan elvárás van, hogy majd akkor menjél a gyülekezetbe, hogyha tökéletes leszel. Ha bűnös életmódot élsz, akkor ne gyere a gyülekezetbe! Nézd meg Jézus szolgálatát! Jézus bement a bűnösök közé. Ha ilyen elvárásokat támasztunk az emberek felé, a világ felé, akkor mi fogunk itt ülni egyedül. De mi sem, mert mi sem felelünk meg ennek a normának. Egyikünk sem. Ezért van az, hogy az emberek kívül maradnak. Azt mondják, hogy én nem akarok odamenni, én nem akarok semmi vallást. Én nem tudom azt megtenni, amit ott tőlem követelnek.

Nagyon szeretem Jézus munkáját, ahogy Jézus dolgozik. Nagyon szeretem, ahogy Jézus szolgálatba állít embereket. Nézd meg, amikor kiválasztotta a tanítványait. Jézus azt teszi, hogy fog egy tökéletlent, mint te meg én, és elkezd fölépíteni őt. Elkezd őt alkalmassá tenni. Fog egy olyan alkalmatlan embert, mint te meg én, és elkezd Isten alkalmassá tenni őket. Ez Isten munkája. Amikor ide bejönnek az emberek, akkor nem a tökéletességet várhatjuk el tőlük, hiszen honnan jönnek? A világból. Ezek az emberek bűnösök voltak. Egy bűnös ember, egy világi ember mit csinál? Bűnös életmódot él. Nem? De mi olyan elvárást támasztunk egy újonnan beérkezett emberrel, hogy most legyél tökéletes. Először még talán el is fogadják, hogy nem tökéletes. Ugye? Újjászületésre vezetik, beszélnek Jézusról. Befogadja az Urat, és örül, és boldog, és kész. Na de nem fog megváltozni egy nap alatt a gondolkodásmódja, a hústest kívánságai, a cselekedetei. Ehhez idő kell, amire felépül. Egy épületet sem egy nap

alatt építenek föl. Annak is megvan a folyamata. És amikor legközelebb visszajön, akkor fejbe verik valamelyik Igével, hogy te bűnös! Ezt tetted, meg azt tetted, meg amazt tetted, és kirúgják a gyülekezetből. Nem ez a gyülekezetnek a feladata, hanem pontosan az, hogy szelídséggel, szeretettel tápláljuk az Igével, és Isten fogja megváltoztatni őt. Bennünket is Ő változtat, folyamatosan munkálkodik és dolgozik rajtunk.

Tehát a helyi gyülekezethez való tartozás ugyanúgy hit kérdése, mint bármi más. Te eldöntheted, hogy akarsz-e gyülekezetbe járni, akarsz-e Isten áldásait? Szeretnéd-e azokat az ajándékokat? Szeretnéd-e Istennek azokat az áldásait, amiket a gyülekezetbe helyezett el, vagy nem? Jézus azt parancsolta, hogy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket. Igaz? Ez Jézus parancsolata. Jézus hogy szerette az Ő tanítványait? Hogy közösségben volt velük. Könnyű valakit szeretni, ha nem vagy vele közösségben. Mondjuk könnyű azt szeretni, aki most például Kínából néz téged, vagy Kínában van. Nagyon könnyű vele szeretetben járni. De ez már nagyobb kihívás a családban, nagyobb kihívás a keresztyén családban, hiszen emberek járnak oda, olyan tökéletlenek, mint te meg én. Nyilván, hogy önmagában véve ez egy konfliktushelyzet. Tehát a gyülekezet egy család. Meg kell érteni. Egy család, ahol Isten az Atya, mi pedig vagyunk a gyermekek. Jézus mit mondott? Nagyon jól ismerjük ezt az igeverset: ha ketten vagy hárman összejöttek az én nevemben, én ott vagyok közöttük.

Máté 18,20.

20. Mert ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.

Kevesen vannak itt, akik nem tudják ezt az Igét. Azért vagytok itt. Miért vagytok itt? Jézus miatt vagytok itt. Jézus miatt jöttünk ide, és az miatt, hogy Isten szereti, és mi is szeretünk egymással közösségben lenni. Miért? Mert ahol Isten jelen van, az nem egy unalmas hely. Ott jó lenni. Ott mindig történik valami. Ott öröm kell, hogy legyen. Ott felüdülés kell, hogy legyen. Amikor te ide bejössz, akkor a világ meg kell, hogy haljon a számodra. Tényleg egy békesség, egy szeretet, egy öröm. Ahova úgy kell rángatni az embereket, hogy gyertek ide, az nem egy jó hely. Ha rosszabb állapotban mész el, mint mikor idejöttél, akkor tényleg kár volt idejönnöd. Óriási felelősségünk van abban, hogy a gyülekezetbe az emberek örömmel jöjjenek, hogy Jézus miatt jöjjenek, és fölüdüljenek, föltöltődjenek. Hiszen a világ leszívja az akkumulátorainkat.

Mindenkinek vannak kihívásai, mindenkinek vannak problémái. A gyülekezetnek annak a helynek kell lennie, ahol a hívők segítséget kapnak. Mindannyian a hit útján vagyunk. Lehet, hogy valaki ma új közöttünk. Van valaki ma új, aki először van itt? Csak kézfeltartással jelezzétek. Vannak. Isten hozott benneteket. Van egy bátrabb, aki középre ült. Mikor először jöttem, én is hátul ültem. Dicsőség Istennek. Szeretettel köszöntünk benneteket. Lehet, hogy nem tudjuk, hogy honnan jöttek, milyen közezből jöttek, hol szocializálódtak eddig. Hol élték a közösségi életüket. Nem tudjuk. De van, aki most kezdi a hit lépéseit, van, aki már régebb óta járja a Jézus útján. Azt látjuk, hogy a régebbi hívőknek nagyok az elvárásai az újakkal szemben. Teljesen elfelejtik, hogy valamikor ők is voltak először, valamikor ugyanazokat az ostobaságokat tették, mint esetleg egy új ember tesz. Ugyanazokat az ostobaságokat beszéltük, mint egy újonnan érkezett hívő beszél. Hiszen nincs fölnövekedve. Hiszen lehet, hogy most van itt először, vagy másodszor, vagy harmadszor. Várjuk a növekedést, várjuk az új embereket. De azért prédikálok erről, hogy föl kell készítenünk először magunkat, hogy készek legyünk arra, hogy szeretettel befogadjuk azokat az embereket, akik megoldást keresnek az életben, akik Krisztushoz jönnek, és a Krisztus szeretetével kell fogadnunk őket. Nem kioktatni, kiigazítani, és volt már, hogy embereket szedtem ki túlbuzgó keresztyén kezéből, hogy hagyd már békét ennek a drága embernek, most jött először! Kísérd be, kínáld helyet, és érezze jól magát! Hagyjad!

Nem lehet megerősokolni dolgokat. Néha bizony azt látjuk, hogy az ilyen keresztyén túlkapásokkal egyszerűen rosszat teszünk az emberekkel. Inkább azt mondják, hogy távol maradnak. Nagyon nagy felelősségünk van azzal, hogy mi az, amit teszünk. A kezdő hívők

általában ellátásra szorulnak, nyilván. Később pedig erőforrásként adathatnak Isten munkájához. Mindannyian úgy kezdtük. A családban is hogy van? Beleszületik egy gyerek, akkor mi történik? A gyerek ellátásra szorul. Gondoskodni kell róla, tesz olyan dolgokat, amik nem helyesek, aztán később, mikor felnőtt, akkor nyilván lehet nagyobb elvárásokat támasztani vele szemben. Akkor már nem ellátásra szoruló, hanem ő is építő tagja lesz a gyülekezetnek.

Péter apostol mondja talán az első levelében, hogy épüljete fel szellemi házzá, szent papsággá, mint élő kövek. Az Eklézsia, a Gyülekezet élő kövekből, emberekből áll. El lehet gondolkodni azon, hogy a tapasztalatainkra építünk, vagy Isten Igéjéhez igazítjuk magunkat. Azt hiszem, hogy ez itt nem kérdés egyikünk számára se, hogy a második, ami hasznosabb. A gyülekezetnek az egyik feladata, hogy tanítsa a hívőket, és Isten ismeretét tanítsa. Rengeteg minden van, ahogy készültem az alkalomra, Isten Szelleme sok mindent felhozott, felírtam. Nem szeretném elfelejteni, mert amikor hozza a Szellem, akkor gyorsan írunk, aztán van, hogy nem emlékszünk rá.

A következő, amiről beszélnünk kell, hogy vannak, akik testi módon szeretnék elérni a növekedést, és vannak olyan gyülekezetek, akik teljesen kirekesztik a Szent, és ez örök kérdés. Vannak élő gyülekezetek, és vannak halott gyülekezetek. Mitől élő egy gyülekezet? És mitől halott egy gyülekezet? Nyilván szellemi értelemben. Nézzük meg a Jelenések 3. fejezetében, hogy Jézus mit mondott a sárdisbeli gyülekezetnek.

Jelenések 3,1.

1. A sárdisbeli gyülekezet angyalának is írd meg: Ezt mondja az, akinél van az isteni hét Szellem és a hét csillag. Tudom a te dolgaiddat, hogy az a neved, hogy élsz, és halott vagy.

Tehát halott gyülekezet. Mitől élő egy gyülekezet, vagy mitől halott? Itt van az örök kérdés, és itt van az örök dilemma. Ez nagyon régi dilemma, hogy a Szent Szellem áradása az Ige nélkül, vagy fordítva. Vannak, ahol azt mondják, hogy a Szent Szellem ajándékai nem számítanak, a gyógyulás nem fontos, a nyelveken szólás nem fontos, a prófétálás nem fontos. Van, aki az egyiket részesíti előnyben, van, aki a másikat. Hogy van ez? Van, akik azt gondolják, hogy csak prédikálás, szellemi ajándékok nélkül. Vagy fordítva. Csak a szellemi ajándékok tanítás nélkül. Hát bizony meg kell, hogy találjuk az összhangot, a harmóniát. Látjuk azt, amikor egy gyülekezet csak az ajándékokra épül, mondjuk, csak a dicsőítésre, és nincs prédikáció. Jönnek az emberek, és nekik tetszik a dicsőítés, sőt, el is fogadják Jézust, újjászületnek, és egy idő után azt látjuk, hogy megszűnik. Mert nincs tanítás. Itt az országunkban is van rá példa, nem szeretnék neveket mondani, nem szeretnék semmit. Óriási fellángolás. Úgy gondolják, csak dicsérjük Istent, semmi prédikáció, semmi szolgálat, semmi tanítás. Csak a dicséret. Összejövünk ezren, tízezren, sok ezren, és csak dicsérjük az Urat. Mi fog történni szerintetek ezek után? Egy idő után el fog apadni. Mert Isten szeretné, hogyha a Szellem és az Ige egységében szolgálnánk. Soha nem jó a szélsőség! Meg kell találnunk azt az arany középutat, amit Isten Igéje mond. Ha testi módon végezzük a dolgunkat, és a Szellem nélkül prédikálunk, akkor nincs ott a kijelentés. Nincs ott Istennek a kijelentése. Nincs növekedés. A Szellem adja a növekedést, nem mi.

Miért adta Isten a szolgálatokat, és a szolgálati ajándékokat? Itt kapcsolódna, itt jönne be a szolgálati ajándék. Hogy Isten céllal adta a szolgálati ajándékokat. A gyülekezet Jézus által hívott összegyűlt emberek csoportja. Mert Jézus maga hív bennünket egy helyre, mert szükségünk van egymás ajándékaira. Ezt a mondatot mondta egyébként Attila ma délelőtt. Pontosan ugyanezt a mondatot. Ugyanis az ajándékokat az Úr helyezte el a Testben, egyenként. Amint Ő akarta. Szükségünk van egymás ajándékaira. Nem tudunk egymás nélkül előbbre lépni. Ezt pontosan tudja Isten. Isten csodálatos módon szerkesztette össze. Olvassuk az Igében, hogy viseljétek el, szenvedjétek el egymást szeretetben. Benne van a mondatban az, hogy nem mindig lesz egyszerű. De függetlenül attól, szükségünk van egymásra,

szükségünk van egymásnak az ajándékaira. Tagjai vagyunk egymásnak. A kéz és láb nem lehet külön. Ha összegyűlünk, akkor haszonra gyűlünk össze, mondja Istennek az Igéje. Mindenki hoz valamit. Valakinek van zsoltára, valakinek van dicsérete, mindenki hoz magával valamit. Nézzük meg először a szolgálatokat, hogy milyen szolgálatokat adott Isten? Utána megnézzük, hogy miért adta ezeket a szolgálatokat?

Efézus 4,11–14.

11. És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul:

Ki adta ezeket a szolgálatokat? Isten adta, Ő adta ezeket a szolgálatokat. Először apostolok, másodszor próféták, evangélisták, némelyek pedig pásztorok, és tanítók. Ezt hívják az ötszörös szolgálatnak. Most annyira a részleteibe nem fogunk belemenni, a teljesség igénye nélkül fogunk erről beszélni. Nézzük meg, hogy miért adta Isten a szellemi ajándékokat?

12. Szolgálat munkájára tökéletesítve a szenteket, a Krisztus Testének építésére:

Ha épülni akarunk, akkor szükségünk van Krisztus Testében ezekre az ajándékokra. Mert Isten adta, és építésre adta, azért, hogy épüljünk az ő szolgálatuk által. Tehát, amit teszünk Krisztus Testében, azzal vagy rombolunk, vagy építünk. Vagy hasznunkra van valami, vagy kárunkra. Nagy divat ez a Facebook bejegyzésekben, ahol mindenki írja a véleményét, és látom, hogy keresztények firkálnak olyan dolgokat, amik nem építenek. Amik rombolnak! Láttuk a Tűz konferencia kapcsán is, hogy emberek negatív dolgokat fogalmaztak meg. Ezt le is írták. Kérdésem: ez építi Krisztus Testét, vagy rombolja? Mindegy, hogy igaza van, vagy nincs igaza. De ha egy szolgálót elkezdenek mocskolni, mindegy, hogy az mi vagyunk, vagy más, bárki, az építi Krisztus Testét, vagy rombolja? Ezért nagy a felelősségünk, hogy mit kommunikálunk a világ felé. Ha nem tetszik egy üzenet, akkor nagyon egyszerű, a videó felvételen van egy gomb. Egy stop gomb, én azt szoktam megnyomni olyankor. Nyilván megítélem magamban, mert a Biblia mondja, hogy ítéljétek meg magatokban mindent. Meg kell ítélni. Amit én prédikálok, azt is ítélj meg! Mindegy, hogy ki prédikál, mindegy, mit prédikál, legyen a kezében egy Biblia, és ítélj meg magadban! Az nem azt jelenti, hogy a szolgálóról elkezdesz mocskokat beszélni. Tehát ez nem helyes. Ez nem építi Krisztus Testét, hanem rombolja. Ha valami nem tetszik, ha nem értesz egyet, akkor szerintem Isten azért teremtett kettő fület, hogy az egyikben bemegy, a másikon kimegy. Jól ismeritek ezt a mondást. Ezért adta, hogy a szolgálatot, a szenteket építse, és tökéletesítse. Meddig tökéletesítse? Hát szerintem az életünk végéig tart, mert itt írja:

13. Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére.

Mondjad nyugodtan: úton vagyok! Csak azt ne mondd, hogy megérkeztem! Mert az az ember, aki azt hiszi, hogy ő már elérte a tökéletességet, hogy ő már mindent tud, azon az emberen nem lehet segíteni, sajnós.

14. Hogy többé ne legyünk gyermekek, akik mindenféle tanítás szelében ide-oda hányódnak és sodródnak az emberek álnokságától, tévútra csábító ravaszságától.

Föl kell, hogy nőjön a gyülekezet. Erről már talán volt szó, többen is beszéltek erről. Nem tudjuk megakadályozni, nincs minden hívő mellett egy pásztor, vagy nincs minden pofon mellett egy rendőr. Nem tudjuk megakadályozni, hogy te megnézzél ezt-azt, amazt. Sok minden van az interneten. Vagy éppen milyen könyveket olvassál el. Nem tudjuk neked megtiltani, nem is akarjuk megtiltani. Mi kezeljük a hívőket annyira felnőttként, hogy el fogják tudni dönteni, hogy mi az, ami építi, és mi az, ami rombolja őket. A mi felelősségünk, a szolgálatoknak a felelőssége, hogy a nyáj fölönjön oda, hogy meg tudja különböztetni, mi a jó, és mi a rossz. Amikor egy gyerek picike, akkor megeszik mindent. Egyik kis unokánk kezéből úgy kellett kiszedni a mosogatógép mosósódáját, éppen már tette volna a szájába. Jaj, te gyerek! Ezt teszik, hogy mindenféle mérgező dolgokat bevesznek emberek, és nem tudják, hogy az nem a hasznukra van, hanem a kárukra. Nem az építésre, hanem a rombolásra.

Ha a szülő ilyenkor rászól, akkor a gyerek megsértődik, hogy az ő csodálatos cselekedeteiben meg lett akadályozva! Néha bizony így viselkednek hívők is, holott a kiigazítás az ő hasznukra van.

Még egyszer, az Ige és a Szellem egységében kell, hogy szolgáljunk. A kettő szinkronban kell, hogy legyen egymással. Isten a gyülekezetet nem az ember ellen, hanem az emberért találta ki. Ha téged értek sérelmek a gyülekezetben, az egy dolog miatt történhet. Azért, mert gyülekezetbe jársz. Jó? Csak ez miatt történhet, semmi más miatt. Bizony, érnek bennünket a gyülekezetben negatív élmények is. Nagyon sokszor ilyenkor, amíg az ember nagyon csecsemő és nagyon hústesti, megsértődik, és hajlandó azt mondani, hogy na, ide többet nem jövök! Elmész máshova, ott ugyanez fog történni veled. Lehet, hogy nem aznap, lehet, hogy két hét múlva. De meg fog történni. Kell, hogy legyen bennünk egy tolerancia, és nézzük az Igét.

Arra is nagyon oda kell figyelnünk, hogy a szolgálati ajándékokat ne hangsúlyozzuk túl. Mert nem mindig a hívő okozza a problémát. Itt most rólunk kell beszélni, szolgálókról. Rólunk, magamról, és mindazokról, akik vállalták azt az elhívást, vállalták azt a kockázatot, hogy ők az Evangéliumot hirdetik, az Evangéliumot prédikálják, és bizony-bizony elkövetnek szolgálók is túlkapásokat. Erre nagyon oda kell figyelni! Főleg akkor, amikor valamelyik szolgálati ajándékot túlhangsúlyozzuk. Itt is meg kell találni a harmóniát.

Róma 12,3–9.

3. Mert a nékem adott kegyelem által mondom mindenkinek közöttetek, hogy senki ne tartsa többre magát, mint kell, hanem józanul gondolkodjék, amint az Isten adta kinek-kinek a hit mértékét.

4. Mert miképpen egy testben sok tagunk van, minden tagnak pedig nem ugyanazon cselekedete van:

5. Azonképpen sokan egy Test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai vagyunk.

6. Minthogy azért külön-külön ajándékaink vannak a nekünk adott kegyelem szerint, akár prófétálás, a hitnek mértéke szerint teljesítsük;

7. Akár szolgálat, a szolgálatban; akár tanító, a tanításban;

8. Buzdító, a buzdításban; az adakozó szelídséggel; az előljáró szorgalmatossággal; a könnyörülő vidámsággal tegye.

9. A szeretet képmutatás nélkül való legyen. Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz.

Halleluja!

Talán 20 évvel ezelőtt, nem tudom pontosan, Chuck Flynn volt itt, és nagyon megragadott egy mondata: A gyülekezetnek, a szolgálatoknak úgy kell működni, mint egy szimfonikus zenekarnak. Ez egy nagyon jó példa. Tehát ott is megvannak a zenekarban a tagok, és nekik jobb, ha együttműködnek. Egy nagyon aranyos történetem van, még vendéglátós koromból. A főnök összehívta az egész csapatot, mert folyamatosan tűntek el a dolgok az étteremből. Próbálta őket megfegyelmezni, és ezt mondta: Itt mindenki összejátszik mindenkivel! Egyetlen becsületes társaság van: az öttagú cigányzenekar, mert ők egyáltalán nem „játszanak össze”. Tehát, ha mi is ilyen „becsületesek vagyunk” és nem hangoljuk össze a teendőinket, akkor nagyon fals dolgok tudnak előjönni. Gondoljátok el, hogy például úgy gondolja a zenekarból a dobos, vagy a basszusgitáros, hogy: Nem kell nekünk a zongorista, nem kell nekünk az énekes! Bár valószínűleg nagyon jó dobos, és nagyon jó basszusgitáros, de nem tudom, mennyire élvezné az előadást. Nem tudom, meddig bírná. Ugyanígy vagyunk, mi is össze vagyunk kötve egymással. Szükségünk van egymásra, szükségünk van egymás ajándékaira.

Tehát sajnos előfordul Krisztus Testében, amikor az előljáró beáll a hívő és Isten közé. Ez bizony nagyon-nagyon gyakran megesik, amikor például egy szolgálót félistenként imádnak. Olyan dolgok történnek, amikor Jézus képét, az Ő dicsőségét elhomályosítja egy szolgáló,

vagy egy szolgálat. Nekünk Jézusra kell mutatnunk. Jézusról, az Ő nevééről, a bevégzett munkájáról kell, hogy szóljon az összes összejövétel. Nem teheti meg azt egy szolgáló, vagy egy szolgálat, hogy odaáll Isten és az emberek közé. Ez okozza legtöbbször a legtöbb zavart, amikor azt mondják, hogy: Hát, ezt mondta az XY szolgáló! De Jézus nem azt mondta! Nagyon oda kell figyelni, hogy a helyükön maradjanak a szolgálati ajándékok. A túlhangsúlyozott szolgálati ajándékok példája, amikor egy előjáró magához köti az embereket, és nem Krisztushoz. Ez tragédiákhoz vezet.

Tehát a mi feladatunk az, hogy Krisztust prédikáljuk, hogy Krisztushoz kössük az embereket. Ha ez nem így történik, akkor ebből nagyon komoly problémák adódhatnak. Ebből jönnek általában a szakadások, ebből jönnek az identitás zavarok. Mert nekünk egyedül Jézusra kell nézni, és nem emberekre. Szolgálók jönnek-mennek, de Jézus marad! Jézusra kell, hogy tekintsünk. Megkérdezhetjük, hogy ilyenkor mit tegyen a hívő? Mit csináljon a hívő? Bizony, ilyenkor elbizonytalanodnak az emberek. Mi az ideális? Az ideális az, ha mindenki Krisztushoz kapcsolódik, és Ő fogja egybeilleszteni a tagokat. Jézus nélkül semmit nem tehetünk. Nem a szolgálatnak az ajándékaiban bízunk, nem a szolgálatnak a képességeiben bízunk, nem az ő kenetében bízunk, nem az ő tálentumaiban bízunk, hanem Jézusban bízunk. Mert Isten tudta használni Bálám szamarát is.

Tehát Jézusra tekintünk, Jézusra nézünk. Általában itt vannak a problémák, amikor az emberek leveszik a szemüket Jézusról, és elkezdnek egy szolgálóra tekinteni, esetleg a hibáira, és innentől kezdve borult az egész egység. Egyrészt ezért vannak a szakadások a gyülekezetben, zűrök vannak a gyülekezetben. Itt nekünk, szolgálóknak – itt most magunkról beszélek –, óriási a felelősségünk. Az ideális dolog az, hogyha valaki szereti a gyülekezetet, szereti a családját, nyilván Jézus áll az első helyen, és szeret hazamenni. Mert végül is ez az otthonunk, ez a családjunk. Ha egy család jól működik, a családban rendben van minden. Azt hiszem, itt senki nem olyan naiv, hogy azt higgye, hogy van ideális helyzet, mert soha nincs ideális helyzet, tehát mindig vannak és lesznek kihívások. Azt hiszem, hogy vagyunk annyira felnőtt korúak, hogy ezt tudjuk, mert még az otthoni családban is vannak kihívások. Mindenkinek más-más a problémája. Van, akinek anyagi problémái vannak, van, akinek betegséggel van kihívása, mindenkinek megvannak a maga szintjén a maga problémái. Valaki egyszer azt mondta – és nagy igazságot mondott –, hogy mindenki a maga szintjén nyomorog. Van, aki anyagi gondokkal küzd, az egy probléma, aztán vannak a milliárdosok, azok meg nem tudják, hogy hova költsek el a pénzüket. Erre mondják azt, hogy mindenki a maga szintjén nyomorog. Mindenhol vannak helyzetek, mindenhol vannak kihívások. Mindegy, honnan jöttél, ha családban élsz, ahol emberekkel vagy körbevéve, vagy a munkahelyeken, mindenhol vannak kihívások.

Tehát az ideális az, ha valaki szereti a gyülekezetét, szereti a családját, szeret hazamenni, jól érzi magát. És ha én jól érzem magam valahol, akkor nem akarok onnan elmenni. Akkor oda én hívok másokat is, hogy: Gyere, mert olyan jó itt! Gyere, mert itt meggyógyultam! Gyere, mert amikor vége az alkalomnak, akkor úgy megyek el, hogy ez csodálatos! Amikor elkezdünk gyülekezetbe járni, amikor az első szeretet elkapta az embereket, akkor mit tettünk? Gondolj bele, amikor találkoztál az Úrral, amikor újjászületted! Az egyik gyülekezetnek Jézus felrója, hogy: Elhagytad az első szeretetedet! Mi történt akkor? Át tudtad volna ölelni a világot, és mindenkinek azt mondtad: Gyere ide, mert ez a legcsodálatosabb! Mindenki átélte ezt az élményt, mindenki megtapasztalta, mert ha nem, akkor nem vagy itt. Azért vagy itt, mert tényleg olyan csodálatos. Tehát, ha olyan dolgok történnek, akkor a gyerekek elmenekülnek otthonról. Amikor a gyerekek nem szeretnek hazamenni, akkor ott valami probléma van a családban. Ezekre tényleg nagyon oda kell figyelni!

1Péter 5,2–5.

2. Pásztoroljátok az Istennek köztetek lévő nyáját, gondot viselvén arra nem kényszerből, hanem önként; sem nem rút nyereszkedésből, hanem odaadással;

Az Apostolok cselekedetei 20-ban is van erről szó, majd mindjárt azt is felolvassuk.

3. Sem nem úgy, hogy uralkodjatok a gyülekezeteken, hanem mint példaképei a nyájnak.

Ezt szeretném nagyon kiemelni, mindjárt vissza is térünk rá.

4. És mikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőségnek enyészhetetlen koronáját.

5. Hasonlatosképpen ti ifjabbak, engedelmeskedjete a véneknek; mindnyájan pedig egymásnak engedelmeskedvén, az alázatosságot öltsetek fel, mert az Isten a kevélyeknek ellene áll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.

Nagyon gyakran fordul elő az, hogy a szolgálati ajándékok miatt némely emberek fölfuvalkodnak. Vannak ajándékaik, esetleg csodatévő munkáik, a prófétálás, vagy másfajta ajándékok, és ilyenkor úgy gondolják emberek, hogy fölötte vannak a másoknak. Egy dolgot hadd mondjak el. Van itt egy sorrendiség: apostol, próféta, evangélista, pásztor, tanító. Ezek a szolgálatok nem egymás fölé és alá vannak rendelve, hanem egymás mellé. Egymás mellé lettünk rendelve. Mindannyiunknak szüksége van a többire. Itt látok zavart, amikor például egy pásztor azt gondolja, hogy az apostoli szolgálat nélkül ő hosszútávon tud boldogulni. Vagy amikor egy apostol azt gondolja, hogy nincs szükség az evangélistára, nincs szükség a prófétára, nincs szükség a tanítóra sem, mert „én be tudom tölteni mind az egészet”. Az egész dolog előbb-utóbb zsákutcába fog futni.

Tehát nem azért vagyunk, hogy leuraljuk a nyájat, hanem azért, hogy szeressük a nyájat. Akkor hogyan tartsunk rendet a gyülekezetben? Mert nyilván lesznek olyan emberek, akik rendetlenül viselkednek – tanítja a Biblia. Mit tesz el ilyenkor? Nyilván valamilyen formában a gyereket is fegyelmezed otthon. Valószínű, hogy ezek nem kellemes feladatok, és senki nem szereti, egyetlen pásztor sem szereti a fegyelmezést. Mindenki azt szeretné, ha minden a legnagyobb rendben menne. De nem lehet az, hogy uralkodunk az embereken. Tehát mi az uralomra elhívást a saját életünkben kaptuk. A saját életünknek vagyunk az urai, hogy uralkodjunk együtt a Jézus Krisztussal, és nem másokon. Isten a gyülekezetet nem a szolgáló, nem a pásztor talpa alá helyezte, hanem azért, hogy táplálja a nyájat, mint számadó, akiknek el kell számolni azzal a munkával, amit végeznek. Egy gyülekezetnek így kellene működnie szépen, harmóniában.

Olyat is lehet látni, hogy egymás ajándékait elnyomják, és nem hagyják, hogy a másik ajándékai felszínre jussanak. Ez megint csak óriási problémát okoz a gyülekezetben, mert gyengíti, rombolja, és nem építi a gyülekezetet. Most nagyon sokan ültök itt, akiknek ajándékaitok vannak. Talán nem is tudjátok. Amikor bejöttem a gyülekezetbe, azért jöttem be, mert jól éreztem magam, hallgattam a tanításokat, és nagyon jó volt, semmi szándékom nem volt, hogy én majd valaha szolgálni fogok. Aztán Manyika prófétált nekem. Azt mondta, hogy: Te szolgálni fogsz. Nem vettem komolyan, megmondom őszintén. De Isten szólt általa, amit én nem tudtam. Nagyon sokan vagytok itt a gyülekezetben, akiknek ajándékai vannak. Rengeteg ajándék van. Valamelyik ajándék valószínűleg ott van nálad. Nyilván nem mindenki pásztor, nem mindenki tanító, nem mindenki próféta, de ezek a szellemi ajándékok működhetnek a hívőkön keresztül is. És valamelyik ajándékot Isten elhelyezte beléd.

Ez ugyanúgy van, ha nézzük a nagy szimfonikus zenekart. Nagyon áldottak vagyunk, és én hálát adok Istennek ezért az egyházért, ezért a gyülekezetért, mert Isten annyi csodálatos ajándékot helyezett el itt, hogy ha jól körülnézünk, csak kapkodjuk a fejünket. De sokszor azt tesszük, hogy ezeket az ajándékokat elnyomjuk. Egy vezetőnek, egy apostolnak, egy szolgálónak figyelni kell ezeket! Amikor egy gyerek növekszik, te is azt figyeled, hogy mihez van ajándéka, mihez van tálentuma. Általában nagyon rossz az oktatási rendszer, hogyha megfigyeljük. Általában az iskolarendszerben az történik, hogyha a gyerek gyenge matekból, nincs hozzá tehetsége, nincs hozzá affinitása, ennek ellenére azt nyomják. Viszont az irodalomban kiváló. Sajnos, az történik, hogy megpróbálják az emberek gyengeségeit erősíteni. Ez van a rendszerben. Mit fog elérni? Egy közepszerűséget sem ér el. De ha

elkezdjük azokat az ajándékokat erősíteni, amelyek ott vannak neked – nem a gyengeségeinket kell erősíteni, hanem az erősségeinket –, akkor el tudsz jutni a kiválóságra bármelyik szolgálatban.

Tehát ha valakinek a prófétáláshoz van ajándéka, abból ne próbáljunk meg evangélistát csinálni. Nagyon sokszor tesszük ezt. Valakinek az imádság van ott a szívében, és szeret reggeltől estig imádkozni. Én nem az vagyok. Én szeretek menni, szeretek prédikálni, szeretem hirdetni az Evangéliumot, betegekért imádkozni. Nyilván én is imádkozom nyelveken, de nem ez az erősségem. Fel kell, hogy fedezzük itt benneteket, és figyelniük kell, egymásra is figyelniük kell, mert vannak olyan ajándékaitok, ami hasznos, ami épít benneteket, és építi a közösséget. Ezek felszínre kell, hogy kerüljenek. Ha ezeket elnyomjuk a gyülekezetben, akkor nagyon-nagyon rosszat teszünk, mert ezzel nem építjük, hanem gyengítjük Krisztus Testét, és megvetjük Isten ajándékait. Itt vannak ezek az ajándékok, itt vannak elrejtve. Semmi más, csak figyelniük kell.

Azt mondja, hogy legyetek példaképei a nyájnak. Mit jelent ez? Ez nem azt jelenti, hogy a pásztor, aki elől áll, az tökéletes. Egyáltalán nem! Nem szeretek olyan dolgot megkövetelni másról, amit én sem teszek meg. Az nem lenne etikus. Hallottam egy szolgálót, Andrew Wommack-et, egy híres szolgálóról beszélt, aki rengeteg gyülekezetet hozott létre, de botrányos a viselkedése. Sok kárt okozott. Elkapták olyan helyen, ahol nem téríteni volt, amolyan piros lámpával jelzett házban járt, és botrányai vannak. Pedig a kegyelmet tanítja nagyon keményen, és mégis azt mondta Wommack, hogy tűnjön már el az illető a színről, mert egyszerűen rombolja Krisztus Testét. Az emberek a tévedéseinket megbocsátják, de amikor ezek sorozatban fordulnak elő, akkor mit fognak fog mondani? Miről prédikálunk? Miről beszélünk? A Biblia tanít erről is, és tényleg nagyon nagy a felelősségünk először Isten előtt, és az emberek előtt is. Mert az emberek nem ismerik, nem látják Jézust. Az emberek talán nem tudják, hogy ki Jézus, nem tudják a munkahelyeden, de téged látnak. Amikor azt mondja, hogy lopjuk el a papírt, vigyük haza, mert otthon jó lesz a nyomtatóba, akkor te azt mondd, hogy: Bocsi, én ebben a buliban nem vagyok benne, és jobb, ha ti is otthagytátok! Mert nem nyúlok ahhoz, ami a másé. A múltkor beszéltem egy orvosról, akit kigúnyoltak a kollégái, mert ő nem vett rész a bulijaikban, nem vett részt a csajozásban, ő egy házasember volt, és ő élte is a krisztusi életet.

A cselekedeteink prédikálnak jobban, mint amit mondunk. Mert nem amiatt fogsz engem megítélni, amit itt prédikálok, hanem amit teszek. Ez így van, mert ez így normális. A fő, hogy őt mindenki gúnyolta, nem szerették a kollégái, mert, hogy olyan különc vagy, te vagy az a Krisztusos! Gúnyolták a hite miatt. A főorvos rákos betegséget kapott. Amikor egy orvos látja a vizsgálat eredményét a papíron, hogy áttétes, és érzi a tüneteket, akkor tudja, hogy a természetes szinten az ő tudományuk véget ért. A halálos ágyán feküdt, és mit gondolsz, kit hívott oda? A fiatal orvost. Nagyon egyszerű dolgot tett, a bizonyosságát talán meg is találjátok a neten. Odatette a Bibliáját, és azt mondta, hogy a Márk evangéliumban azt írják, hogy a hívők betegekre vetik a kezeiket, és azok meggyógyulnak. Megkérdezte, hogy elfogadod? A halálos ágyán az ember sok mindent elfogad, igaz? Ahogy Bonnke mondta: Egy zuhanó repülőgépen egy ateista sincs. Tehát imádkozott érte, és Isten meggyógyította. A hit megtermi a gyümölcsöt. A kitartás, a hosszútűrés – ez mind, mind ott van. Tehát legyünk példaképei a nyájnak, ezt tanítja az Ige.

Apostolok cselekedetei 20,28–30.

28. Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Szellem titeket vigyázókká tett, az Isten Gyülekezetének pásztorlására, amelyet a tulajdon vérevel szerzett.

A gyülekezet nem a pásztoré. Sokan mondják, hogy „az én gyülekezetem”. Így mondja a pásztor. Igen, a rád bízott gyülekezet, jó is, hogyha a sajátjának tekinti, mint gondviselő.

29. Mert én tudom azt, hogy az én eltávozásom után jönnek tiközétek gonosz farkasok, akik nem kedveznek a nyájnak

30. Sőt, ti magatok közül is támadnak férfiak, kik fonák dolgokat beszélnek, hogy a tanítványokat maguk után vonják.

Ez megint egy nagyon gyakori dolog. Nyilván a pásztornak kötelessége az is, hogy a farkasoktól megvédje a nyáját. Vannak kóbor, kalandor szolgálatok, akik ide mennek, oda mennek, és úgy próbálnak meg nyájakat szerezni, hogy embereket kirángatnak a helyükről. Mi ezzel a probléma? Az, hogy Isten elhelyezte őket valahová – ez az Efézusi levélben van –, hogy a kapcsok és kötelékek által biztosítsa számukra az ellátását. Mi van akkor, ha ki van véve a testből az egyik tag? Akkor ott már akadozik az ellátás. Sajnálatos dolog, hogy néha még a pásztorok sem értik, úgy gondolják, hogy „én külön útra megyek, és elviszem a nyáját”. Süllyed, mint a Titanic. Megmondom, miért: mert nincsenek ott az ajándékok. Sokan vannak, akik leváltak, szétszakadtak. Láttunk nagyon nagy gyülekezeteket szétszakadni. Kínlódik, szenved mindegyik. Ez olyan, mint egy válás. Amikor a válás megtörtént, az senkinek nem jó. Szerved az egész család, szerved a férj, szerved a feleség, szenvednek a gyerekek, meg néha a környezetünk is szenved. Pontosan ugyanolyan. Meg kell értenünk azt, hogy az egység kötelékében kellene megtartanunk a gyülekezetet a mi saját, jól felfogott érdekünkben, mert bármelyik szolgálat hiányzik onnan, akkor az az egységes egész nem lesz meg.

Ezt még annak árán is, hogyha megsértettek a gyülekezetben. Mi van akkor? Van egy lehetőség arra, hogy megbocsáss. Ez arra jó. Jézust megkérdezték, hogy hányszor kell megbocsátani? Még hétszer is? Nem, még hétszer hetvenhétszer is. Tehát ötszázszor is meg kell bocsátani. Miért? Azért, mert írja az Ige, hogy szenvedjétek el egymást szeretetben. Meg kell, hogy tegyük, hogy egymást szeretetben elszenvedjük. Mert sokkal fontosabb az a hely, ahova téged Krisztus elhelyezett, mint az, hogy éppen most megsértett valaki. Nyilván nem az a cél, hogy bárkit megsértsünk. Nyilván az a cél, hogy egymással szeretetben éljünk és járjunk.

Filippi 3,16–17.

16. Csakhogy amire eljutottunk, abban egy szabály szerint járjunk, ugyanazon értelemben legyünk.

17. Legyetek az én követőim, atyámfiai, és figyeljétek azokra, akik úgy járnak, amiképpen mi néktek példátok vagyunk.

Pál mit mondott? Én vagyok a ti példaképetek, engem kövessetek! Az 1Korinthus 11,1-ben azt mondja, hogy kövessetek engem úgy, ahogy én követem a Krisztust. A Krisztus követésében kövessetek! Tehát Pál apostol Krisztusra mutatott. De azt mondja: Legyetek az én követőim. Én vagyok a példaképetek. Mert én ezt tettem, azt tettem, és amazt tettem. Nem cselekedetekből van az üdvösség, de ő prédikálta nekik. Semmi olyat nem írt, amit ő nem tett meg. Semmi olyat nem kért Jézus, amit Ő nem tett meg. Jézus példát adott nekünk. Jézus tökéletes volt, Ő volt a példakép, és Ő a példa ma is. Amit mondott, azt Ő meg is tette. Azt mondta, hogy a Jó Pásztor az életét adja a juhaiért – és fölment a keresztre, és életét adta értünk. Nem csak beszélt, hanem cselekedte azokat. Ő jó példával járt elől. Nekünk is Jézus követőjévé kell válnunk. Olyanokká kell, hogy formálódjunk, amilyen Ő. Nem kis kihívás. Az 1Korinthus 11-ben is azt mondja, hogy: Legyetek az én követőim.

1Korinthus 11,1.

1. Legyetek az én követőim, mint én is a Krisztusé.

A kegyelmi ajándékokra lehet, hogy most nem jut idő, de akkor majd legközelebb. Mert szükséges arról szólni, hogy mi az apostol szolgálata. Ez a hívőket is érinti. Miért? Azért, hogy felismerjétek. Tudni kell azt, hogy az apostoli szolgálat gyülekezeteket plántál el. Általában nagyon erős ott az evangélista szolgálat is. Ott lehet a prófétálásnak a szolgálata. Ott lehet bármelyik. De nem mindegyikben erős. Van, amelyik apostol erős a próféciaiban. Van, amelyik az evangelizálásban erősebb, vagy van, amelyik a tanításban. Éppen ezért adta

Isten a Testnek a többi részét. Ha mindent egyedül akar elvégezni, akkor az nem lesz kerek, nem lesz egész. Fontos, hogy szüksége van a nyájra.

Nézzük a szellemi ajándékokat.

1Korinthus 12,4–10.

4. A kegyelmi ajándékokban pedig különbség van, de ugyanaz a Szellem.

5. A szolgálatokban is különbség van, de ugyanaz az Úr.

6. És különbség van a cselekedetekben is, de ugyanaz az Isten, aki cselekszi mindezt mindenkinben.

7. A Szellem mindenkinek ad kijelentést, mégpedig épülésre.

Miért vannak az ajándékok? Hogy kérkedjünk, hogy dicsekedjünk vele, hogy „én mekkora evangélista vagyok, vagy mekkora apostol vagyok!” Nem, hanem építésre. Nem rólunk szól, Róla szól. Az ajándékokat Ő adja. Hogyan adja? Ahogyan Ő akarja. Az ajándékokat Ő osztogatja, nem a miénk, csak rajtunk keresztül adja. Tehát bármikor jöhet. Nem kell ezeket az ajándékokat hústestből erőltetni. Van, hogy semmilyen ajándék nem jön. Aztán van, hogy jön az ajándék. Van úgy, hogy megyünk az alkalomra, és jön az ajándék. Akkor azt tudom, hogy ott lesz az az illető, akit az illet. Aztán van, hogy semmit nem érzékelünk, és nem történik semmi. Ma a dicséret lehozta ezeket az ajándékokat, amiket megemlésttem. Mit csinálunk, amikor nem jön az ajándék? Ott van még mindig a hitünk. Akkor hitből imádkozunk érted. Isten ugyanúgy meggyógyít. Többféle módja van a gyógyulásnak, majd egyszer talán ezeket is végignézzük.

8. Némelyiknek ugyanis bölcsességnek szava adatik a Szellem által; másiknak pedig ismeret szava ugyanazon Szellem szerint;

Bölcsesség szava, ismeret szava. Egyszerűen csak tudsz valamit. Bármelyik hívónél előfordulhat. Az ajándékok, amiket most felsorolok, nem csak az ötszörös szolgálat valamelyikének van. Bármelyik hívón keresztül jöhet az ismertnek a szava. Nagyon oda kell figyelni. Ha egyszer fordul elő, akkor egyszer fordul elő. De amikor folyamatosan előfordul, akkor oda kell figyelni. Valószínű, hogy azok ott az erősségeid. Abban az ajándékban olyankor el kell kezdeni mozogni, és ki kell fejlődni ezeknek az ajándékoknak.

Gyógyítások ajándékai. Amikor tudjuk, hogy valakinek valami baja van. Egyik kis gyülekezetben, Szlovákiában történt, hogy amikor mentem az alkalomra, tudtam, hogy valakinek a bal hüvelykujja vagy béna, vagy eltörött, valami történt vele. Nem voltunk sokan, csak tízen, azonnal mondtam, hogy erre van ajándék. Ott ült az első sorban, akkor volt először. Mit hozott ez az ajándék? Épülést, mert meggyógyította Isten az ujját. Eljött még máskor is az alkalomra, és azon a településen azóta is, 20 éve ott van a gyülekezet. Egyetlen ajándék hozta. Miért van az ajándék? Épülésre. Ez az ajándék bárkinél előjöhet, az nem biztos, hogy csak az ötszörös szolgálat valamelyikénél. Tehát te, mint hívó, nyugodtan figyelj, mert neked is vannak ajándékaid, és ezek működnek!

9. Egynek hit ugyanazon Szellem által; másnak pedig gyógyítások ajándékai azon egy Szellem által;

A hit ajándéka. Például van a hit apostoláról, Smith Wigglesworthról olvastam egy könyvet, ha megtaláljátok valahol, olvassátok el! Azt hiszem, ez a címe: A hit apostola. Egy alkalmatlan ember, aki egy vízszelző volt, és még a hívó feleségét is kizárta, mert ő a gyülekezetbe ment. Tehát innen indult. Ez egy elég jó alapanyag, ugye? Istennek a legkiválóbb, mert volt mit dolgoznia rajta. Mi lett belőle? Közel húsz halott támadt fel a szolgálatában. Állandóan gúnyolták. Nem tudott olvasni. Gondolatok bele, egy pásztor, egy prédikátor, egy apostol, és életében először a Bibliáját olvasta. Nem tudott rendesen beszélni, gúnyolták a beszéde miatt. Azt válaszolta erre: Én a tökéletlen beszédemmel Jézust szolgálom. Te mit csinálsz a tökéletes beszédeddel? Szerintem működött ott az első ajándék is, a bölcsesség szava, mert tudta, hogy mire mit kell mondani. Dicsőség Istennek!

10. Némelyiknek csodatévő erőinek munkái; némelyiknek meg prófétálás; némelyiknek pedig szellemek megkülönböztetése; másoknak nyelvek nemei; másnak pedig nyelvek magyarázata;

Nem tudom, hogy hasznunkra volt-e a mai tanítás? Kaptunk-e valamit? Hálát adunk Istennek! Jézusé minden dicsőség! Köszönjük az Úrnak a kegyelmét! Jövő héten folytatjuk ezt, mert ezt most félbehagyjuk. Dicsérjük az Urat! És áldjuk Őt! Magasztaljuk Őt!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.